

2,328. δ) Παρά τὸ β διαλεκτικῶς, οἶον: γυρεύω - γυρεύγω, δουλεύω - δουλεύγω, παιδεύω - παιδεύγω, σκάβω - σκάβγω κττ. καὶ καταβόδιον - καταβγόδιον, Παρασκευή - Παρασκευή κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 328 - 9. 4) Κεῖται α) Ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου σσ ἢ ττ εἰς τὰ ρήματα, τυλίσσω - τυλίγω, φυλάττω - φυλάγω κττ. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 282. β) Ἀντὶ τοῦ β διαλεκτικῶς, οἶον: βαρυπνᾶς - γαρυπνᾶς, βάφω - γάφω, βίγλα - γίγλα, βλέπω - γλέπω, βλέφαρον - γλέφαρον, βοηθῶ - γουθῶ κττ. Ἰδ. ἈνθΠαπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιωμ. 31 καὶ ΧΠαντελίδ. Φωνητ. 36. Τὸ φαινόμενον καὶ ἀρχ. Ἰδ. ἈνθΠαπαδοπ. ἐν Λεξικογρ. Δελτ. Ἀκαδ. Ἀθην. 3 (1941) 9. γ) Ἀντὶ τοῦ κ, οἶον: ἐκβαίνω - βγαίνω, ἐκβάλλω - βγάλλω, ἐκβιβάζω - βγάζω, ἐκδέρω - γδέρω, ἐκδύω - γδύνω, ἐκνήφω - γνέφω κττ.

γα μόρ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Λέξεις πεπονημένη.

Λέγεται ἡ λ. πρὸς δήλωσιν γοερᾶς κραυγῆς νηπίου: Γᾶ γᾶ κλαίει τὸ μωρόν.

γαβ μόρ. κοιν.

Λέξεις πεπονημένη.

Ἡ λ. λέγεται ἐπὶ τῆς ὑλακῆς τοῦ κυνός. Πβ. γαβγίζω. Συνών. βάβ, βάου, γάβου, γάου.

γαβάθα ἡ, γαβάτα Θράκ. (Μέτρ. Τσακίλ.) Πόντ. (Ἀμισ.) κ. ἄ. καβάτα Βιθυν. Κρήτ. Πόντ. (Οἶν.) κ. ἄ. καβάτα Βιθυν. Κρήτ. Πόντ. (Οἶν.) κ. ἄ. γαβάθα Α.Ρουμ. (Φιλιπούπ.) κ. ἄ. γκαβάθα Πελοπ. (Καλάβρυτ.) κ. ἄ. καβάθα Εὐβ. (Κύμ. Στρόπον.) Θήρ. Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπ. (Γέρμ. Κορινθ. Κλουτσηνοχ. Μάν. Σουδεν. Τρίκκ.) Προπ. (Πάνορμ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Τσακων. κ. ἄ. καβέτα Στερελλ. (Αἰτωλ.) γαβάτα Θράκ. (Μάδυτ.) Πόντ. (Ἀμισ.) κ. ἄ. γαβάθα σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.) Ἀβάθα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἀβάθα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαβάθα Σκῦρ. Χίος (Καλαμ. Χαλκ.) βαγάθα Χίος.

Ἐκ τοῦ Λατιν. οὐς. *gavata*. Αἱ φωνητικαὶ μεταβολαὶ ὡς πρὸς τὴν τροπὴν τοῦ *g* εἰς *γ* καὶ τοῦ *t* εἰς *θ* εἶναι παλαιαί, ὡς μαρτυρεῖ τὸ παρ' Ἡσυχ. «γαβαθόν» τρυβλίον».

1) Τρυβλίον, παροψὶς ξυλίνῃ ἢ πηλίνῃ σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Χαλδ.) Τσακων. β) Λεκάνη ξυλίνῃ ἢ πηλίνῃ Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἰκαρ. Κρήτ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπ. (Καλάβρυτ.) κ. ἄ. γ) Ἀγγεῖον ξυλίνον ἢ πηλίνον πρὸς ἐναπόθεσιν πραγμάτων Α.Ρουμ. (Φιλιπούπ.) Ζάκ. Κρήτ. Λέσβ. Πελοπ. (Γέρμ. Λακων.) Προπ. (Πάνορμ.) Πόντ. (Οἶν. κ. ἄ.) 2) Μέτρον χωρητικότητος σιτηρῶν Πελοπ. (Μάν.): *Τέσσερες γαβάθες γέννημα*.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Καβάθα καὶ τοπων. Κύپر.

γαβαθάκι τό, καβαθάτοι Ἀθῆν. Εὐβ. (Κύμ.) Μέγαρ. γαβαθάκι πολλαχ. γαβαθάτοι Μύκ. κ. ἄ. Ἀβαθάκι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαβαθάτοι Σκῦρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐς. γαβάθα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άκι.

Μικρὰ γαβάθα 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Χίλια μύρια καβαθάτα | οὐλα μπουμυτα γεμᾶτα (αἱ πεταλίδες) Κύμ. Ἡ λ. ἐν τῇ πληθ. Γαβαθάκια τοπων. Πελοπ. (Γύθ. Κότρ.)

γαβαθάρα ἡ, Εὐβ. (Ψαχν.) Πελοπ. (Μάν.) κ. ἄ. Ἀβαθάρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐς. γαβάθα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άρα.

Μεγάλη γαβάθα 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: *Ἐφασε μὲν γαβα-*

θᾶρα φασεῖ - φασόλια κττ. Μάν. Ψαχν. Συνών. γαβαθοούκλα.

γαβαθάς ὁ, Λεξ. Αἰν. καβαθάς Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άς.

1) Ὁ κατασκευάζων ἢ πωλὼν γαβάθας. Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Στερελλ. (Ἀράχ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γαβαθάς Λέσβ. Καβαθάδες Πελοπ. (Βούρβουρ.) 2) Ὁ πίνων οἶνον οἶνει μὲ τὴν γαβάθαν, μέθυσος, οἶνόφλυξ, οἶνοπότης. Συνών. γαβαθιάρις, γαβαθιασμένος.

γαβαθάτος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαγαθάτος Χίος (Δαφν.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - άτος.

Ὁ ἔχων σχῆμα ἢ μέγεθος γαβάθας: *Τοῖκονδα γαβαθάτα*.

γαβαθῆα ἡ, Ἀμοργ. Μύκ. Ἀβαθῆα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαβαθῆα Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - εᾶ.

1) Ποσότης ὅση χωρεῖ εἰς τὴν γαβάθαν. Σκῦρ.: *Μὲν βαβαθῆα ἐλαιές*. β) Ποσότης χωροῦσα εἰς μεγάλην γαβάθαν Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἦψε μὲν γαβαθῆα καφὲ Μύκ. Ἦφασε μὲν Ἀβαθῆα πατάτες Ἀπύρανθ.* 2) Ὁ κηρὸς ὁ ὁποῖος πηγνύται ἐντὸς γαβάθας Ἀμοργ.

γαβάθι τό, καβάθι Εὐβ. (Κύμ. Ὀρ.) Μέγαρ. Πελοπ. (Γέρμ. Λακων.) Τσακων. κ. ἄ. καβάθι Τσακων. καβάθ' Στερελλ. (Φωκ.) γαβάθι Κρήτ. Μύκ. Πελοπ. (Μάν.) Χίος κ. ἄ. γαβάθ-θι Χίος καβ-βάθι Εὐβ. (Κύμ.) Ἀβάθι Νάξ. (Φιλότ.) Ἀβάθι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαγάθι Χίος (Μεστ.) βαάθ-θι Χίος βαβάθι Σκῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβάθα.

1) Ξύλινον ἢ πηλίνον πινάκιον, τρυβλίον, παροψὶς ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. *Ἀπὸ χ'λῆρ' κὶ ἀπὸ καβάθ' δὲν ἀδειάζ' τὸν τραπέζ'* (ἡ ἀπώλεια πραγμάτων δὲν φέρει τὴν ἐρημίαν καὶ δυστυχίαν τῆς οἰκογενείας, ἀλλ' ἡ ἀπώλεια τῶν μελῶν της) Φωκ. Συνών. ἀπλάδι 5. β) Μεταφ. πότος, συμπόσιον Χίος. 2) Πληθ., τὰ διαχωρίσματα τῆς πινακωτῆς Τσακων. 3) Πρόχους, οἶνοχόη Κρήτ. 4) Μέτρον χωρητικότητος σιτηρῶν Πελοπ. (Γέρμ. Λακων.)

γαβαθιάρις ἐπίθ. Χίος.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβάθι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ιάρις.

Οἶνοπότης (οἶνει ὁ διὰ γαβάθας πίνων τὸν οἶνον) Συνών. γαβαθάς 2, γαβαθιασμένος.

γαβαθιασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. γαβαθιασμένους Σάμ.

Μετοχ. τοῦ ἀμάρτ. ρ. γαβαθιάζω.

Γαβαθιάρις, ὁ ἰδ.

γαβαθίζω Χίος - ΑΧριστοπ. Ποιήμ. 172 - Κορ. Ἀτ. 1, 113 - Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβάθι.

Οἶνοποτῶ ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Δυσάρεστη ψυχὴ μου, | γαβαθίζε καὶ κοίμον,
ὁ κόσμος μὴ σὲ μέλη, | ἅς κάμῃ ὅτι θέλει
ΑΧριστόπ. ἐνθ' ἄν.

γαβαθισμα τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαβαθίζω.

Οἶνοποσία.

γαβαθοβόλι τό, ἀμάρτ. Ἀβαθοβόλι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γαβάθα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - βόλι.

